

sen) udtalte, at man, naar man sidder her, ikke er kaldet til at være ensidig Forsvarer af den enkelte Stands Interesser, men vi skulle være Forsvarere af hver Stands berettigede Krav, og det agter jeg ogsaa at være. Selv om jeg imidlertid taler med allerstørste Fynd for Landbrugs Interesser, hvad jeg agter at gøre, fordi jeg betragter Landbruget som det Erhverv, vi skulle bygge paa i første Linie og ikke maa være karrige overfor, saa vil jeg dog ikke være den bedste Mand dertil, thi jeg har ikke den fulde Forstaaelse, som de, der have deres direkte Interesser der; jeg vil støtte dem, hvor det er naturligt og sundt, men naar man ikke har Skoen paa, kan man ikke føle Trykket, og derfor siger jeg, det vilde være heldigt, om Haandværkerstanden og Handelsstanden kunde blive repræsenterede i Tinget paa fyldigere Maade, end de ere repræsenterede i Dag. Jeg tror saa gerne, at mange af mine Kolleger, der sidde her, og som ere valgte blandt Landboernes Kreds, gøre alt, hvad de kunne, for at faa Forstaaelse af, hvad disse Stænder kunne ønske, men jeg paastaar aldeles bestemt, at det er umuligt at kunne forstaa det til fulde, naar man ikke selv tilhører de respektive Stænders Kreds. Jeg tror, at det vilde være en Lykke for Landet i sin Helhed, om det kunde lykkes at skaffe flere Byfolk ind i Tinget, idet den Misforstaaelse, der gør sig gældende i Landet, at vi skulde staa som to hinanden diametralt modsatte Opfattelser, snart vilde komme ud af Verden, hvis vi kom til at arbejde sammen paa nærmere Hold. Det Modsætningsforhold, man ofte mener at finde mellem Land- og Bybefolkning, er slet ikke til Stede; der, hvor man kommer sammen og arbejder sammen, gaar det altid fortrinligt. Af den Grund ønsker jeg Forholdstalsvalgmaaden gennemført. Jeg har aldrig nogen Sinde udtalt mig imod den tidligere, og jeg tror heller ikke, at jeg kommer til at gøre det i Fremtiden. Jeg vil bestemt hævde, at hvis man ad den Vej kan blive i Stand til at skaffe en fornuftigere eller mere ligelig Repræsentation for de forskellige Samfundsled, baade for Arbejdernes, Industriens, Handelens og Landbrugs Vedkommende, vil det være en Lykke for Landet i sin Helhed og for hver enkelt Stand i Særdeleshed.

J. H. Jensen: Jeg haaber ikke, at de faa Bemærkninger, jeg har at gøre, skulle give Anledning til, at Forhandlin-

gerne trække alt for længe ud. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) mente at kunne rose sit Parti for, at de kun havde en Mand i Ilden og derfor gjorde deres til at gøre Forhandlingerne kortere, men samtidig med at han mente at kunne tildele det radikale Parti den samme Ros, kunde han have rost Reformpartiet for det samme, idet ogsaa kun en Mand af dette Parti har haft Ordet. Nu vil ganske vist denne Ros falde bort, men jeg tror at kunne trøste det ærede Medlem med, at selv om 10 Talere tog Ordet efter mig og holdt en noget lignende Tale, vilde der ingenlunde medgaa saa megen Tid, som det ærede Medlem har brugt med sine Taler, naar man lægger Tiden for hans 3 Taler sammen; thi der kunde holdes mange Taler fra vort Partis Side i det Kvantum af Tid, som det ærede Medlem brugte.

Jeg ønsker kun at gøre en Henstilling til det eventuelle Udvalg. Vi staa nu her for første Gang, siden jeg kom ind i Rigsdagen, overfor Forhandlinger om en Grundlovændring, som der er noget Haab om at faa gennemført — jeg siger Haab om at faa gennemført, fordi jeg tror, at der er et virkeligt Ønske hos Vælgerne om, at der skal indføres en Ændring i Grundlovens § 32. Min Henstilling til det eventuelle Udvalg gaar ud paa, saa vidt mulig at være lydhør overfor de Røster, som allerede have lydt i Sommer, og som i Vinterens Løb i den nærmeste Fremtid ville komme til at lyde fra Vælgerbefolkningen. Thi ganske vist er det jo med en Grundlovændring saaledes, at den ikke faar den samme Betydning overfor Vælgerbefolkningen som en anden Lovændring, idet Forholdet er dette, at naar et andet Lovforslag er vedtaget af Rigsdagens Afdelinger og sanktioneret paa højere Sted, saa er den Lov, enten Vælgerbefolkningen ønsker det eller ikke, men med Hensyn til en Grundlovændring skal der foretages en Appel til Vælgerbefolkningen, og saa kunde vi sige, at det ikke havde saa meget at sige endda, om den ikke i første Omgang blev efter Vælgerbefolkningens Ønske. Men der er den ganske vist store Skavank derved, at Vælgerne med Hensyn til denne Appel ikke staa fuldstændig fri, idet der kun er et Enter-Eller at stemme om, enten at sætte saadanne Repræsentanter ind, der ville slutte sig til det, der allerede er vedtaget i den foregaaende Samling, eller sætte andre ind, der ville forkaste det, der er ingen Mellemvej. Derfor mener jeg, at det gælder om for